

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 48. S. Ambrosius Bononiæ & Florentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 393.

§. XLVIII.

S. Ambrosius Bononiæ, & Florentiæ.

*Ambr. ex-
hort. Virg.
init.
Paul. n. 29.*

Mediolano excedens, ut dictum est, S. Ambrosius Bononiam se contulit, illuc invitatus, ut translationi Corporum SS. Vitalis, & Agricolæ, illis diebus inventorum interesset. Hos Martyres una passio conjunxit. Vitalis Agricolæ servus erat, quem prius interfecerunt, quod sperarent Dominum ejus, terrore percussum, mutari posse, erat enim Agricola ob singularem morum lenitatem ipsis persecutoribus charus; at, Christum constanter confitentem, in crucem egerunt. Martyrum corpora, inter Judæorum funera sepulta, a Christianis ignorabantur, cum SS. Martyres hujus Ecclesiæ Episcopo, ubi jacerent, revelarunt; ergo investigantur corpora, atque e medio plurimorum Judæorum, Christianorumque tolluntur; plures etiam clavi inventi, unde vulnerum multitudo, quæ S. Agricola acceperat, cognoscebatur. Præterea aliquid sanguinis, & lignæ crucis collectum. Corpora Sancta sub Altari Basilicæ, magna populi lætitia, recondita; & Demones, quos Martyrum præsentia torquebat, eorum merita manifestabant. Igitur S. Ambrosius ad hanc festivitatem invitatus, Bononiam venit, Translationi adfuit, & aliquas Reliquiarum partes nempe clavorum,

vorum, & ligni crucis abstulit, necdum enim corpora dividi solebant, imo nec transferri; Lex alia Theodosii superest, de anno 386. qua prohibetur, ne corpus humanum ab uno loco ad alium transferatur, aut Martyris corpus a quoquam vendatur, vel ematur; (*) id vero permittitur, ut magnificis ædificiis eorum sepulchris honos habeatur. Hujus legis causa esse potuit, quod jam tunc pseudo Monachi darentur, qui cum falsis Reliquiis Provincias percurrerant.

Bononia S. Ambrosius Faventiam delatus, dum ibi aliquot dies moratur, a Florentinis invitatur, ut in Tusciam ad ipsos veniret; ivit, & S. Vitalis Reliquias,

T t t 2

quias,

(*) Hic dicit Protestans: Ueber die Erde aber durften sie (scilicet Martyrum Corpora, & Reliquiæ) nicht gebracht, noch zur Verehrung ausgestellt werden. Etsi Corpora Sanctorum Martyrum non supra, sed infra Altaria fuerint posita, nihil tamen in Cultus Substantia mutatum, & si quid additum, id Ecclesiæ consensu factum. Quod vero Protestans indicare velit, nullum tunc SS. Martyribus cultum, qualem hodie solemus, fuisse exhibitum, contra manifestam Historiæ veritatem loquitur. Affert deinde Verba S. Augustini. Serm. 101. de divers. *Non eis templa, non eis Altaria, non Sacrificia exhibemus Ego Petrum non colo, sed Deum, quem colit Es Petrus.* At nemo non videt, contra quos, & de quo Cultus genere hic S. Pater scripserit,

Sæculum IV.
A.C. 393.L. ult. C. Th.
de sepulch.viol.
Paul. 11.27.

Sæculum IV. quias, quas aliis destinaverat, illuc trans-
 A. C. 393. tulit, & sub altare Ecclesiæ, ibi a se con-

Exh. Virg.
e. 2.

secratae, deposuit, quæ postea Basilica
 Ambrosiana dicta. S. quædam Vidua,
 cui nomen Juliana, hanc Ecclesiam ædi-
 ficaverat; erant ei tres filia, quæ se Deo
 dicarunt; hinc orationi, quam S. Ambro-
 sius in illa Dedicatione pronuntiavit, no-

Paul. n. 28.

men dedit: *exhortatio ad Virginitatem*,
 quia præprimis ad harum puellarum in-
 structionem composita erat. S. Ambro-
 sius Florentiæ hospitabatur in domo cu-
 jusdam spectati civis Christiani, cui no-
 men Decentius, & cujus filium, nomine
 Pansophium, malignus Spiritus torque-
 bat; hunc S. Episcopus, sæpe pro eo
 orans, & manus imponens, liberavit; sed
 ecce! post paucos dies puer subito fato
 sublatus est. Mater, fœmina piissima,
 defunctum ex superiori cubiculo, in infe-
 rius, ubi S. Ambrosius habitabat, detu-
 lit, &, viro Sancto tunc absente, in ejus
 lectulum deponit; S. Ambrosius domum
 reversus, vidensque puerum mortuum
 supra stratum suum depositum, magna
 hujus Matris fide admodum commotus
 est; itaque Elisæi factum imitatus, cor-
 pusculo se applicuit, suisque precibus
 obtinuit, ut revivisceret. Tunc vivum
 Matri reddidit, & postmodum librum
 composuit, quem ad hunc puerum dire-
 xit, ut, hæc legens, aliquando disceret,
 quæ

quæ tunc per ætatem intelligere nequi-
bat. Hoc opus nobis non superest, sci-
mus tamen, S. Ambrosium in eo de mi-
raculo nullam fecisse mentionem. Medio-
lanum rediit, comperto, inde Eugenium
profectum, ut in Theodosium moveret.
Urbem ingressus est circa initium Aug.
anno 394. ibique Imperatorem expecta-
vit, cui tribuendam a Deo victoriam fir-
missime confidebat.

Sæculum IV.

A. C. 394.

Paul. n. 31.

Ambr. ep. 61.

n. 1. 2.

§. XLIX.

Theodosius Victor.

Theodosius, omnibus per totam hye-
mem ad expeditionem comparatis,
& Galla, prima uxore sua, privatus, quip-
pe ex puerperio decessit, Constantinopoli
ambos filios Arcadium, & Honorium,
cum Ruffino Prætorii Præfecto reliquit,
qui in Oriente rebus præessent. Hono-
rium decima Januarii anno 393. Augu-
stum edixerat. Anno sequenti 394. ver-
nante, Constantinopoli profectus est, Ar-
cadio tertio, & Honorio secundo Consu-
libus. Constantinopoli egressus, ad lo-
cum, quem Hebdomon dicunt, in Eccle-
sia, a se S. Joannis Baptistæ honoribus ædi-
ficata, substitit; hujus Sancti precibus
armorum suorum Successum commenda-
bat, & efflagitabat auxilium. Locus iste
Hebdomon dicebatur, quod septem mil-
liariis Constantinopoli distaret. Theo-
dosius

Zos. l. 4.

p. 777.

Honorius
Augustus.

Socr. V. c. 2.

Claud. de
tert. Conf.

Hon.

Soz. VII.

c. 24. Soz.

VII. c. 21.

Chr. pasch.

Theo-
an. 391.

T t t 3

dosius